

der en Udvidelse af Rammerne derved, at der er indtaget en almindelig Bestemmelse om, at Arbejderforsikringsraadet har Ret til at tilkende hel eller delvis Erstatning til dem, hvem den forsikrede forsørgede. Denne Bestemmelse er sikkert ganske i Almindelighed heldig, men den har utvivlsomt særlig Betydning her ved Fiskeriulykkesforsikringsloven, idet det er en Indvendning, man hyppigt har hørt fra yngre Fiskere, at de ikke føle nogen stærk Interesse i at lade sig ulykkesforsikre, naar det ikke er muligt for Raadet f. Eks. at tilkende vedkommende forulykkedes Moder en Del af Erstatningen. Det er derfor den almindelige Opfattelse, at en Bestemmelse af denne Natur vil bidrage til, at Fiskerne i al Almindelighed faar mere Lyst og Trang til at lade sig forsikre.

Under Forslagets Behandling i Folketinget er der sket nogle mindre Ændringer i det. Der stod oprindelig, at den særlige Afdeling af Arbejderforsikringsraadet skulde kunne suppleres med 4 Mænd, men man har i Folketinget ment, at det var tilstrækkeligt med 2, og det har jeg ikke haft noget at indvende mod. — Endvidere er der i § 3 indsat en Bestemmelse, som bevirker, at den Ret, der omtales i første Punktum, til at kræve de 5 Kr. tilbage, skal gælde Besætningen paa alle Fiskeriskibe, uanset om de ere over 20 Tons. Denne Ændring har jeg kunnet modtage under Hensyn til, at der udtrykkelig under Behandlingen af Lovforslaget om Søfolks Ulykkesforsikring, blev indsat en Undtagelse netop for Fiskeriskibe, saaledes at der aabnes Rederne Adgang til enten at holde Besætningen forsikret efter Fiskeriulykkesforsikringsloven eller lade den falde ind under Loven for Søfolks Ulykkesforsikring. — Endvidere har jeg under Lovforslagets Behandling paa Foranledning af Forsvarsministeren indsat en Ændring, der kan bevirke, at Folk, der beskæftige sig med Lodsgerning, kan komme til at falde ind under denne Lov. — Sluttelig skal jeg nævne, at jeg har foreslaaet en Ændring vedrørende Forholdene paa Færøerne, idet der under Sagens Behandling blev gjort gældende for mig af Repræsentanten for Færøerne, at det kunde være heldigt, at ikke blot de eventuelle Lempelser, der kunde være Anledning til at foretage i denne Lov, kom under Forhandling, inden den traadte i Kraft for Færøerne, men ogsaa selve Spørgsmaalet om, hvorvidt Forholdene der i det hele taget gjorde det rimeligt og naturligt at lade en Lov af denne Beskaffenhed træde i Kraft deroppe.

Da Ændringsforslaget i øvrigt giver Regeringen den fornødne Bemyndigelse, har jeg fundet, det var rimeligt at imødekomme dette Ønske. — Lovforslaget er, som det foreligger her, enstemmigt vedtaget i Folketinget, og jeg skal meget anbefale det til det høje Tings Velvillie.

Carstensen: Da vi for knap et Aar siden behandlede Loven om Forsikring for Søfolk, gjorde vi det tredie Skridt i Retning af Ulykkesforsikring. Man kunde efter de Bemærkninger, der den Gang ledsagede Forslaget, forudse, at der vilde fremkomme et Forslag i den Retning, som her foreligger for os. At det er kommet saa hurtigt, maa alle paaskønne, og for mit Vedkommende paaskønner jeg det saa meget mere, som Forslaget efter min Opfattelse intet indeholder, som kan vanskeliggøre dets Vedtagelse her i Tinget. De Regler, der ere fulgte, ere identiske med dem, der følges i Loven af 3. April 1900 om Fiskeres Ulykkesforsikring, og der er for øvrigt stræbt hen til indenfor Lovens Rammer at samle saa mange som muligt af de Mennesker, der til Dels eller udelukkende beskæftige sig med Fiskeri. Man maa nemlig vel erindre, at det, der fremkalder dette Lovforslag, er den Omstændighed, at baade Loven om Søfolks Ulykkesforsikring og Loven om Fiskeres Ulykkesforsikring begrænse sig til Besætninger paa Skibe paa 20 Tons og derover. Dette have alle Parter været enige om. Vanskeligheden ved at affatte Lovforslaget har selvfølgelig ligget i, at man ikke har kunnet afgøre, hvor mange Individider det vil komme til Anvendelse paa. Man har imidlertid af nøjagtige Opgørelser fra Skibsregistreringsbureauet troet at kunne slutte, at det omtrent vilde dreje sig om et Par Tusinde Fartøjer, og naar vi gaa ud fra, at hvert Skib gennemsnitlig har to Mands Besætning — hvad der vistnok kommer Sandheden temmelig nær —, vil man altsaa komme til et Tal af omtrent 4,000. Og multiplicerer man dette Tal med den Betaling, som Staten skal yde — hvilken man efter de 5 Aars Erfaring, man har, antager vil blive 4 Kr. —, vil Statens Tilskud altsaa beløbe sig til 16,000 Kr. Men selv om man maatte mene, at denne Beregning er saa usikker, at der maa tillægges 25 pCt., vil man kunne gaa ud fra, at Statens Bidrag ikke vil blive højere end 20,000 Kr. om Aaret; og naar man ser hen til de store Goder, som opnaas, maa man sige, at det er Penge, som ere vel anvendte.